

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3327/2021. (VII. 23.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.409/2020/7. számú végzése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 28. § (1) bekezdése és 29. § (2) bekezdése, továbbá a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 5. § (5) bekezdés a) pont „Az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokat 11 éves kortól iskolai kampányoltások keretében kell elvégezni.” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság törvényes képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.IV.37.409/2020/7. számú végzése, a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.27.788/2019/11. számú ítélete, a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal BK/NEF/01648-4/2019. számú határozata, a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatal BK-05/NEO/03345-6/2019. számú határozata, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 28. § (1) bekezdése és 29. § (2) bekezdése, valamint a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. § (5) bekezdés a) pont „Az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokat 11 éves kortól iskolai kampányoltások keretében kell elvégezni.” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. A gyermekorvosi praxist működtető indítványozó ügyvezetője házi gyermekorvosként védőoltást adott be egy, a házi orvosi praxisához tartozó gyermeknek, a gyermek édesanyjának kérésére. Habár az indítványozó iskolaorvosi feladatot is ellát, a gyermek nem abba az iskolába járt, amelyre vonatkozóan az indítványozónak működési engedélye van. Az ügyvezető az oltás megnevezését, a beadás módját és az oltás anatómiai helyét nem jegyezte be a pácienskartonba.
- [3] Az oltás körülményeinek tisztázása érdekében a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala helyszíni ellenőrzést végzett, majd a hatósági eljárás eredményeként az indítványozót 500 000 forint egészségügyi bírság megfizetésére kötelezte, felhívta minden olyan oltás beadásától való tartózkodásra, amelynek beadására nem jogosult, továbbá kötelezte az egészségügyi ellátás kapcsán a pontos dokumentáció vezetésére.
- [4] A határozattal szemben az indítványozó nyújtott be fellebbezést, a másodfokon eljáró Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztálya az elsőfokú közigazgatási határozatot helybenhagyta. A jogerős határozattal szemben az indítványozó kereseti kérelmet nyújtott be, amelyet a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasított.
- [5] Az ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet semmis, a bíróságnak szerinte hatáskör hiányában hivatalból szabálysértési eljárást kellett volna kezdeményeznie. Szerinte a perbeli oltás nem minősül kötelező kampányoltásnak, mivel azt a gyermek csak később kapta volna meg, így a beadáskor nem volt oltásra kötelezett. Érvelése szerint senki sem kötelezhető az oltások kampányszerű felvételére, a szülő kérheti a választott orvosnál a korábbi beadást is. Kifejtette, hogy az oltás külföldi utazás esetén kötelező oltásnak sem minősül. Sérelmezte azt is, hogy az oltási kötelezettség hiányának igazolására előterjesztett indítványáról sem született döntés, míg az adminisztrációs kötelezettség elmulasztása szerinte nem jogszabályon alapul. Úgy vélte, hogy a hatóság határozatából a mérlegelés szempontjai sem tűnnek ki, továbbá hivatkozott az illeték téves megállapítására is.

- [6] A Kúria Kfv.IV.37.409/2020/7. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Indokolása értelmében nem merülhetett fel az, hogy az ügyben szabálysértésre tekintettel ne lenne kiszabható egészségügyi bírság, ugyanis a szabálysértési tényállás és a vitatott ügy címzetti köre eltérnek egymástól. A Kúria minden alapot nélkülözőnek tartotta azt az állítást, miszerint a gyermek a védőoltás korábbi beadására tekintettel ne minősült volna oltásra kötelezettnek, a kötelezettség ugyanis nem a védőoltás időpontjának ütemezésétől függ. Kifejtette azt is, hogy az oltást a Rendelet 5. § (5) bekezdése alapján iskolai kampányoltás keretében kellett volna beadni, az 5. § (9) bekezdése alapján pedig oltóorvosnak az iskolaorvos minősül. A Kúria ugyan megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében valóban nem határozott külön az indítványozó tanúmehallgatásra vonatkozó bizonyítási indítványáról, és ítéletében sem tért ki a bizonyítás mellőzésének okaira, azonban az oltási kötelezettség megállapítása jogkérdésnek minősül és azt nem a megjelölt tanúk észlelése alapján kellett megítélni, ekként a bizonyítás mellőzése az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki.
- [7] A Kúria azt is hangsúlyozta, hogy jelen esetben a szabad orvosválasztás korlátozása a törvényben megfelelően jogszabályon alapult. Az indítványozó további jogszabályi hivatkozásait a Kúria egyenként cáfolva súlytalannak nevezte. Értelmezése szerint az adminisztratív kötelezettség megsértése jogszabályon alapult, az a Rendelet több rendelkezéséből is egyenesen következik. A Kúria ítélete nem állapított meg jogszabálysértést sem a hatóság mérlegelése, sem a súlyosító körülmények figyelembevétele, sem pedig az illeték megállapítása kapcsán.
- [8] 1.2. Az indítványozó a Kúria ítéletének meghozatalát követően nyújtotta be az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát, melyben egyaránt állította a Kúria ítéletének, a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének, az Itv. 28. § (1) és 29. § (2) bekezdésének, továbbá a Rendelet 5. § (5) bekezdés a) pontja „Az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokat 11 éves kortól iskolai kampányoltások keretében kell elvégezni.” fordulata, alaptörvény-ellenességét, és kérte azok, valamint a Bács-Kiskun-Megyei Kormányhivatal és a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala határozatainak megsemmisítését, az alábbiak szerint.
- [9] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban a hatóságok és a bíróságok eljárásával kapcsolatban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, I. cikk (3) bekezdésének, X. cikk (2) bekezdésének, XV. cikk (1) és (2) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét állította.
- [10] Az indítványozó a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmét elsősorban arra alapozva állította, hogy szerinte az eljáró hatóságok és bíróságok „joghatóság” hiányában jártak el. Véleménye szerint az ügyben szabálysértési eljárás lefolytatásának lett volna helye, ami kizárja az egészségügyi bírság kiszabását. Szankcionálni szerinte nem az indítványozót, hanem annak magánszemély ügyvezetőjét lehetett volna, ha egyáltalán történt szabálysértés. Ezt követeli meg az Alaptörvény B) cikke szerinti jogbiztonság követelménye is, amely mellett ebben a körben még a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét is felvetette.
- [11] Az ügyben eljáró hatóságok vonatkozásában a XXIV. cikk (1) bekezdésének, míg a bíróságok vonatkozásában a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állítva kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság a tényállást nem derítette fel pontosan, amit a másodfokon eljáró hatóság részben pótol, de a hivatkozott jogszabályhelyekkel nem vette össze, a bíróságok pedig iratellenesen eltagadták a kifogásait.
- [12] Az indítványozó részletes szakjogi érveléssel ellátva kifejtette, hogy szerinte a járványügyi célok miatt nem adnak alapot a szabad orvosválasztás korlátozására, amellyel kapcsolatban az Alaptörvény I cikk (3) bekezdésének sérelmét hívta fel. Vitatta, hogy a beadott oltás kampányoltás lenne, arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria ebbéli álláspontja orvosszakmai kérdéseket érint, amellyel megsérti az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését. Ebben a körben szintén állította a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét, ahogyan amiatt is, mert szerinte a beadott oltás nem minősül külföldi utazás esetén kötelezőnek.
- [13] Részletes, alkotmánybíróági döntésekkel is alátámasztott érvelés alapján azt állította, hogy az oltás regisztrálásával kapcsolatban az eljárás során felhívott módszertani levél nem jogszabály, amely alapján arra a következtetésre jutott, hogy a módszertani levél tartalmára alapított bírságolás szintén sérti a B) cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését, továbbá a hatóság irányába fennálló részleghajlást is megemlítette (mivel figyelmen kívül hagyták szerinte a bíróságok a hatósági jogszabálysértéseket), amely miatt a XV. cikk (1) és (2) bekezdésének sérelmét állította.
- [14] Az indítványozó vitatta az eljáró hatóságok mérlegelését is, mivel ebbe a körbe szerinte olyan szempontokat is bevont, amelyekre nem lett volna lehetőség, megsértve ezzel a kétszeres értékelés tilalmát, az ártatlanság vélelmét és a jogállamiság eljárási garanciáit, amelyek miatt a B) cikk (1) bekezdésének, a XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állította.

- [15] Mindezekon felül az indítványozó szerint hivatalból indult eljárásnak nem lehet tárgya az illeték, annak kiszabását alaptörvény-ellenesnek tartja. Konkrétan a jogorvoslatokra vonatkoztatva állította az illetékfizetéshez kötés alaptörvény-ellenességét, vitatva annak mértékét is. Ebben a körben a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, továbbá a XV. cikk (1) és (2) bekezdését hívta fel.
- [16] A Rendelet 5. § (5) bekezdés a) pontja „Az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokat 11 éves kortól iskolai kampányoltások keretében kell elvégezni.” fordulata alaptörvény-ellenességét az indítványozó arra alapozta, hogy az meggyőződése szerint a szabad orvosválasztást törvénynél alacsonyabb szinten, a törvény ellenében korlátozza. Ebben a körben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, I. cikk (1)–(4) bekezdéseinek, II. cikkének, III. cikk (2) bekezdésének, VI. cikk (2) bekezdésének, VII. cikk (1) bekezdésének, X. cikk (2) bekezdésének, XV. cikk (1) és (2) bekezdésének, XVI. cikk (1) és (2) bekezdésének, XX. cikk (1) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állította.
- [17] Az alkalmazott fellebbezési illetékre tekintettel az indítványozó az Itv. 28. § (1) bekezdése és 29. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét is állította, ugyanis úgy ítélte meg, hogy annak mértéke gyakorlatilag egy újabb pénzbüntetésnek felel meg, ekként az Itv. lényegében külön szankcionálja azt, aki élni kíván a fellebbezési joggal. Érvelése értelmében a fellebbezés illetékhez kötése, és az illeték összegének tisztességtelen meghatározása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogorvoslatihoz való jogot, továbbá a XV. cikk (1) és (2) bekezdés szerinti törvény előtti egyenlőséget.
- [18] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [19] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára [Abtv. 26. § (1) bekezdés] és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára (Abtv. 27. §) alapította.
- [20] Az indítványozó jogosultnak tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben nyújtotta be az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetőleg 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát. Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek is, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pont, illetőleg 27. § (1) bekezdés b) pont]. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó a sérelmezett bírói döntés kézhezvételét követő 60 napon belül nyújtotta be [Abtv. 30. § (1) bekezdés].
- [21] 2.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet nyújthat be. Az indítványozó a Rendelet 5. § (5) bekezdés a) pontja „Az életkorhoz kötött kötelező védőoltásokat 11 éves kortól iskolai kampányoltások keretében kell elvégezni.” fordulata alaptörvény-ellenességének állításával kapcsolatban nem a saját, hanem a betegek jogai sérülésére hivatkozott. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ebben a vonatkozásban az indítványozó nem tekinthető érintettnek, mert az állított sérelem az indítványozó egyedi ügyével kapcsolatos ugyan, de nem a saját Alaptörvényben biztosított jogára vonatkozik, ekként a Rendelet 5. § (5) bekezdés a) pontjának támadott fordulata az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz keretei között jelen esetben nem vizsgálható {hasonlóan: 3094/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor az alkotmányjogi panasz további elemei vonatkozásában az indítványozó érintettségét megállapította.
- [22] 2.3. Az ugyancsak az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti, az Itv. 28. § (1) bekezdése és 29. § (2) bekezdésének megsemmisítésére irányuló indítványi elem vonatkozásában az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt arról kellett döntenie, hogy a támadott rendelkezésekre vonatkozóan kell-e alkalmazni az Alkotmánybíróság egyes hatásköreinek gyakorlását korlátozó szabályt [Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdés].
- [23] Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerint mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgy-

körbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.

- [24] Az Alkotmánybíróság a jelen indítványi elem vonatkozásában az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja szerinti hatáskörében jár el, így vonatkozik rá az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése. Az államadósság-mutató az alkotmánybírói eljárás folyamatban léte alatt mindvégig meghaladta az 50%-ot. Az Alkotmánybíróság ezért megvizsgálta, hogy a jogszabályi rendelkezés a hatáskörét korlátozó, hivatkozott alaptörvényi rendelkezés alkalmazási hatálya alá tartozik-e.
- [25] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az alkotmányossági felülvizsgálatot korlátozó szabály alkalmazási hatályát megszorítóan értelmezi {lásd elsőként: 40/2012. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [20]; legutóbb például: 3208/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}, figyelemmel az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi funkciójára [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése zárt taxációt tartalmaz, vagyis az alkotmányossági felülvizsgálatot szűkítő kivételes rezsimbe kizárólag a felsorolt normák tartoznak {8/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a zártkörű felsorolásban szereplő törvények egyes normái tartalmi vizsgálat alapján sorolandók a korlátozás hatálya alá, vagyis a szabályozás tartalma elsődleges a formával (jelen esetben a norma címével) szemben {például 3264/2017. (X. 19.) AB határozat, Indokolás [23]–[24]; 3090/2019. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [20]}. Az Alkotmánybíróság korábbi ügyben kifejezetten az Itv.-vel kapcsolatban azt a következtetést is levonta, hogy „az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében lefektetett átmeneti hatásköri korlátozást az illetékekről szóló törvény tekintetében is úgy kell megszorítóan értelmezni, hogy a kivételes szabály csak és kizárólag azokra az Itv.-ben található rendelkezésekre vonatkozik, amelyek tartalmuk szerint anyagi illetékfizetési kötelezettségről és ahhoz kapcsolódó törvényi tényállási elemekről rendelkeznek” {34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [41]}.
- [27] Az Itv. az indítvánnyal támadott részében a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozóan jelöli ki az illeték tárgyát és mértékét, azaz közvetlenül anyagi jogi fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályt tartalmaz, ami az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének a hatálya alá tartozik. Ilyen törvény csak akkor vizsgálható felül az Alaptörvény alapján, ha az erre irányuló indítvány az alaptörvény-ellenesség okaként az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében szereplő jogok valamelyikének sérelmét jelöli meg. Jelen esetben a panasz az Alaptörvény más, a 37. cikk (4) bekezdésében nem nevesített rendelkezéseinek sérelmét állítja. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az Itv. támadott rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítványt ebben a részében érdemben – az Alaptörvény hatáskört korlátozó szabályára tekintettel – nem vizsgálhatta {hasonlóan: 3064/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [23]–[28]}.
- [28] 2.4. Az indítvány Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével és a Kúria ítéletével kapcsolatos elemével összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntések és jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [29] Az indítvány ezen eleme ugyanakkor az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti követelményének csak részben felel meg. Az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére és I. cikk (3) bekezdésére vonatkozó elemében nem tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban megjelölt B) cikk (1) bekezdésére az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányára, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára tekintettel alapítható alkotmányjogi panasz {pl. 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91]; 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]}, ami jelen ügyben nem teljesült. Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése az Alkotmánybíróság gyakorlatában kikristályosodott általános alapjogvédelmi tesztet deklarálja. Funkciója nem más, minthogy garanciális szabályként rögzítse az alapvető jogok korlátozhatóságának általános kereteit. Ezért érdemi alaptörvény-ellenesség vizsgálatára önállóan nem szolgáltat alapot {lásd legutóbb például: 3138/2021. (IV. 2.) AB végzés, Indokolás [12]}. Így ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásának.

- [30] Az indítványi elem az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek csak részben, a XXIV. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben felel meg, ugyanis nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra vonatkozóan, hogy a támadott bírói döntés miért sérti az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését, a XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit, illetőleg a XXVIII. cikk (7) bekezdését. Az Itv. illeték mértékére vonatkozó rendelkezésével kapcsolatos indítványozói érveket pedig az Alkotmánybíróság tartalma szerint, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz keretei között értékelte.
- [31] 2.5. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kéteyle, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [32] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamenyny jog sérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]]. Az alkotmányjogi panasz vonatkozó részében az indítványozó egyet nem értését fejezte ki az eljáró hatóságok és bíróságok törvényértelmezésével kapcsolatban, annak mibenlétét részletesen indokolta. Önmagában azonban az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a hatóság és a bíróság döntésével, valamint annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására [3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]]. Az indítványozó ugyanis részben az eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok az indítványozóétól eltérő jogértelmezését vitatja, részben pedig egyes eljárási szabályok megsértését állítja, ami törvényességi, és nem pedig alkotmányjogi kérdésnek tekinthető.
- [33] Habár a fentiekben ismertetettek szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetőleg XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az indítványozó utalt arra, hogy az adminisztrációs kötelezettség megsértésének megállapítása miatt nem alapulhat egy módszertani levél tartalmán, az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy az eljáró bíróságok részletesen indokolták, hogy döntésük nem a módszertani levélen, hanem jogszabályokon alapul.
- [34] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott – figyelembe véve az eljáró bíróságok ítéleteiben kifejtett indokolását –, hogy az indítványozó panasa a sérelmezett döntéssel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kéteylet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.
- [35] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), c) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/29/2021.

